

Kalai Kaviri Performing Arts E-Journal

Vol. 2(1), July 2026, pg. 77 – 92

சம்பல்புரி

ஜாக்குலின் பிறின்ஸ் பி.ஹே,
முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டு,
பரதநாட்டியத் துறை, கலைக்காவிரி நுண்கலைக் கல்லூரி
jjclassicalarts@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

எந்தவொரு சமூகத்தின் கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக நடனமும் இசையும் உள்ளன. சம்பல்புரி நாட்டுப்புற நடனத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு வகையான இசை மற்றும் இசைக்கருவிகளை ஆராய்வது, சம்பல்புரி நாட்டுப்புற நடனத்தின் பல்வேறு வகைகளை விவரிப்பது மற்றும் பல காரணிகளால் சம்பல்புரி இசை மற்றும் நடனத்தில் நிகழும் மாற்றங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவது, இந்த ஆய்வறிக்கையின் நோக்கமாகும். தற்போதைய ஆய்வு, ஆய்வு மற்றும் விளக்கமான தன்மை கொண்டது. ஆய்வுக்கான தரவு முதன்மை ஆதாரங்கள் மற்றும் இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்டது. சம்பல்புரி மாவட்டத்தின் இசைக்கலைஞர்கள், நடனக் கலைஞர்கள் மற்றும் நடன ஆசிரியர்களிடமிருந்து முதன்மை தரவு சேகரிக்கப்பட்டது. பணிப்பந்து மாதிரி முறை மூலம் ஆய்வுக்கான மாதிரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் மூன்று பிரிவுகளின் கீழ் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் பிரிவு சம்பல்புரி நாட்டுப்புற நடனத்துடன் தொடர்புடைய இசைக்கருவிகளை விவரிக்கிறது. இரண்டாவது பிரிவு சம்பல்புரி நாட்டுப்புற நடனத்தின் பல்வேறு வகைகளைக் கையாள்கிறது. மூன்றாவது பிரிவு சம்பல்புரி இசை மற்றும் நடனத்தில் காலப்போக்கில் பல காரணிகளால் நிகழும் மாற்றங்களைக் கையாள்கிறது.

1.0 அறிமுகம்

நடனமும் இசையும் எந்தவொரு சமூகத்தின் அருவமான கலாச்சார பாரம்பரியத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். அவை பெரும்பாலும் பிரிக்க முடியாதவை. அவை

இடஞ்சார்ந்த-கால தொடர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றின் சொந்த பொருத்தத்தைக் கொண்டுள்ளன. மக்கள் மகிழ்ச்சியையும் மகிழ்ச்சியையும் வெளிப்படுத்த நடனங்களை நிகழ்த்துகிறார்கள். நடனமும் இசையும் தளர்வு அல்லது பொழுதுபோக்கை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் ஒரு சடங்கு முன்னுரிமையையும் கொண்டுள்ளது. தொடக்கத்தில், கடவுள்கள் தெய்வங்களை திருப்திப்படுத்தவும், மனிதனின் உளவியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் நடனம் பிறந்தது. இசையும் நீண்ட காலமாக மக்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது. நாகரிகத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து, அந்தக் கருவிகளின் ஒலிகளுக்கு நடனமாட மக்கள் கடினமான இசைக்கருவிகளை உருவாக்க முடியும். அந்தக் காலகட்டத்தில் நடனமும் இசையும் மனிதனை பெரிதும் பாதித்து ஈர்த்துள்ளன.

நடனங்களை இரண்டு வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம் - பாரம்பரிய நடனம் மற்றும் நாட்டுப்புற நடனம். ஓடிசாவின் மேற்குப் பகுதி பல்வேறு வகையான மயக்கும் நாட்டுப்புற நடனங்களையும், மனதை மயக்கும் இசையையும் கொண்டுள்ளது. இந்த நடன வடிவங்களை அதில் பயன்படுத்தப்படும் இசைக்கருவிகளின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தலாம். தல்காய், ரசர்கேலி, மேலாஜாடா, நாச்சினியா, பஜ்னியா ஆகியவை பஞ்சபத்யத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல்வேறு சம்பல்புரி நடனங்கள். பல்வேறு வகையான நடனங்கள் பல சமூக மற்றும் மத விழாக்களின் போது நிகழ்த்தப்படுகின்றன. சம்பல்புரி “பஞ்சபத்யா” “லோகபத்யாக்கள்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, அதன் பெயரை “பத்யா” (அதாவது, வாத்தியம்) மற்றும் “லோகா” (அதாவது, மக்கள்) என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது. “லோகபத்யாக்கள்” என்பது நாட்டுப்புற இசை மற்றும் நடனம் இரண்டிலும் பயன்படுத்தப்படும் கருவிகளைக் குறிக்கிறது. சிவபெருமான் பயன்படுத்திய டமரு முதல் லோகபத்யா. லோகபத்யாவின் இசைக்கருவிகள்: தோல், நிஷான், தாஷா, திம்கிடி, முஹுரி. “பஞ்சபத்யா” என்பது மேற்கு ஓடிசாவின் ஐந்து லோகபத்யாக்களைக் குறிக்கிறது. பிரபலமான லோகபாத்யாக்களில் சில காந்தா பாஜா, துல்துலி பாஜா, பஜ்னியா பாஜா. ஒரு பஞ்சபாத்யா இசைக்கலைஞருக்கு மிக முக்கியமான தகுதி, மற்ற இசைக்கலைஞர்கள் வாசிப்பதைக் கேட்கும் திறன் மற்றும் ஒன்றாகப் பின்பற்றி மேம்படுத்தும் திறன் ஆகும். இசைக்கலைஞர்கள் ஒரு அதிநவீன கேட்கும் கலாச்சாரத்தின் மூலம் தாளத்தையும் மெல்லிசையையும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். சாராம்சத்தில் அவர்கள் குழந்தை பருவத்திலிருந்தே கற்றுக்கொண்ட பல்வேறு

தாளங்களின் மேம்பாடுகளை இசைக்கிறார்கள்.

2.0 இலக்கிய மதிப்பாய்வு

ஒடிசா மாநிலம், பெரும்பாலும் மேற்கு பகுதிகள் அதன் நாட்டுப்புற நடனங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்கது. “நாட்டுப்புற நடனம் மனிதகுலத்தின் கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தின் மிக முக்கியமான கூறுகளில் ஒன்றாகும். நாட்டுப்புற நடனக் கலை மனிதனின் சுய வெளிப்பாட்டின் உள்ளுணர்விலிருந்து உருவானது” என்று நாயக் (2003) குறிப்பிடுகிறார். மிஸ்ரா (1996:314) கூற்றுப்படி “உலகின் பல பழமையான பழங்குடி சமூகங்களில் நடனம் வாழ்க்கையின் தவிர்க்க முடியாத பகுதியாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, சாப்பிடுவது, குடிப்பது, வேலை செய்வது போல, நடனம் பழங்குடி வாழ்க்கையின் உள்ளுணர்வாகக் கருதப்படுகிறது” என்று கருதுகிறார். மொஹபத்ரா (1964) எழுதுகிறார், “நாட்டுப்புற நடனத்தின் தோற்றம் ஆதிகால மனிதகுலத்தின் உணவு சேகரிப்பு, சாகுபடி, பாலியல் ஆசை மற்றும் மத சடங்குகளோடு தொடர்புபடுத்துகிறார். அதன்படி, நாட்டுப்புற நடனங்கள் மற்றும் பாடல்கள் நமது முன்னோர்களின் அடிப்படை உள்ளுணர்வின் வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகும். இதனால், நாட்டுப்புற நடனங்கள் மற்றும் பாடல்களின் பரிணாமம் மற்றும் வளர்ச்சி தற்செயலான நிகழ்வாகக் கருத முடியாது”. வித்யார்த்தி மற்றும் ராய் (1979) பழங்குடியினரின் நாட்டுப்புற பாடல், இசை மற்றும் நடனம் ஆகியவை ஒரு கூட்டு முழுமை என்று வரையறுக்கின்றனர், இது அவர்களின் கலாச்சாரத்தின் ஆதிக்க பண்புகளில் ஒன்றாகும்.

ஒடிசாவில் உள்ள பல்வேறு வகையான நாட்டுப்புற நடனங்கள் பற்றி மொஹபத்ரா (2015) பட்டியலிடுகிறார்

- குமுரா நடனம், சாங்கு நடனம், பாக் நாச் (புலி நடனம்)
- கோட்டிபுவா நடனம், நச்சினி நடனம், ஒடிசி நடனம், ருக் மர் நாச்சா (சாவ் நடனம்)
- தப் நடனம், கர்ம நாச், தசஹோமதா, ஜகதியா, காந்தா படுவா
- குமர சஞ்சார் நடனம், கந்தேயி நடனம், கௌகேலுனி நடனம், சக்கிநாத நடனம்.

தாஸ் (2016) குறிப்பிடுவது போல, “பாலா” மற்றும் “தசகத்தியா” ஆகியவை

ஒடிசாவின் நாட்டுப்புற நிகழ்ச்சிகளின் மிகவும் பிரபலமான வடிவங்களாகும்.

மேற்கு ஒடிசாவின் நாட்டுப்புற நடனங்கள் குறித்து பெஹேரா (2016) வகைப்படுத்துகிறார்:

- கலஹண்டி மாவட்டம் : குமுரா, தப், பஜாசல்
- சம்பல்பூர் மாவட்டம் : டல்காய், நாச்சினியா மற்றும் நுஸ்காயா
- பிற மாவட்டம் : பாடியான்

மேலும் சாகு(2013)தனது ஆய்வில், மேற்கு ஒடிசாவின் ஆதிவாசி (பழங்குடி) போரா சாம்பார் பகுதியில் உள்ள விளிம்புநிலை இசைக்கலைஞர்கள் மற்றும் பாதிரியார்-இசைக்கலைஞர்களால் நிகழ்த்தப்படும் 8 வகையான புனித இசையின் இதுவரை அறியப்படாத மரபுகளின் மானுடவியல் மற்றும் இன-இசையியல் ஆவணங்களின் சுருக்கமான விளக்கியுள்ளார்.

2.1 நோக்கங்கள்

சம்பல்பூரி நாட்டுப்புற நடனத்தில் பயன்படுத்தப்படும், பல்வேறு வகையான இசை மற்றும் இசைக்கருவிகளை ஆராய்வது, சம்பல்பூரி நாட்டுப்புற நடனத்தின் பல்வேறு வகைகளை விவரிப்பது மற்றும் பல்வேறு காரணிகளால் சம்பல்பூரி இசை மற்றும் நடனத்தில் நிகழ்ந்து வரும் மாற்றங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவது, இந்த ஆய்வறிக்கையின் நோக்கங்கள்.

3.0 ஆய்வின் அணுகுமுறை

ஒடிசா மாநிலத்தில் சம்பல்பூர் மாவட்டம் மகாநதி ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது, இது ஒரு தனித்துவமான அடையாளத்தைக் கொண்டுள்ளது. சம்பல்பூர் இந்திய நாட்டின் வரலாற்றுக்கு முந்தைய பகுதிகளில் ஒன்றாகும். இது சம்பல்பூரி கைத்தறி சேலைக்கு உலகப் புகழ் பெற்றது. இந்த ஆய்வு சம்பல்பூரி நடனம் மற்றும் இசையைச் சுற்றியே இருக்கும் என்பதால், இது முற்றிலும் தரமான ஆய்வாகும். ஆய்வுக்கான தரவு முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் நிலை

மூலங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் நிலை தரவு புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், மாநாட்டு நடவடிக்கைகள் மற்றும் மின்-வளங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டது. சம்பல்பூர் மாவட்டத்தின் இசைக்கலைஞர்கள், நடனக் கலைஞர்கள் மற்றும் நடன ஆசிரியர்களிடமிருந்து முக்கிய தகவல் அளிப்பவர் நேர்காணல் (KII) மற்றும் கவனம் செலுத்தும் குழு விவாதம் (FGD) முறை மூலம் முதன்மைத் தரவு சேகரிக்கப்பட்டது. பணிப்பந்து மாதிரி முறை மூலம் ஆய்வுக்கான மாதிரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. தரவு சேகரிப்புக்கு அரை-கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் அட்டவணைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. சம்பல்பூரின் கலாச்சார நிறுவனங்களின் சில நடன ஆசிரியர்களின் முக்கிய தகவல் அளிப்பவர் நேர்காணல்கள் எடுக்கப்பட்டன.

4.0 ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள்

ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள் மூன்று பிரிவுகளின் கீழ் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் பிரிவு சம்பல்பூரி நாட்டுப்புற நடனத்துடன் தொடர்புடைய இசைக்கருவிகள், இரண்டாவது பிரிவு சம்பல்பூரி நாட்டுப்புற நடனத்தின் பல்வேறு வகைகள்.

4.1 பஞ்சபத்யாவின் ஐந்து இசைக்கருவிகள்

சம்பல்பூர் இசை மரபில் தோல் முக்கியக் கருவியாகும். இது மரத்தாலான “கத தோல்” மற்றும் மண்ணால் ஆன “மேட் தோல்” என இருவகைப்படும்.

- தயாரிப்பு: மாமரம் போன்ற மரத்தண்டுகளைக் குடைந்து, நடுப்பகுதி அகலமாகவும், இரு முனைகள் குறுகியும் இருக்குமாறு உருவாக்கப்படுகிறது.

- அளவீடுகள்: இதன் நீளம் பொதுவாக 2 முதல் 2.5 அடி வரை இருக்கும். இடது பக்கம் தயான் (16 ஆங்குல்) என்றும், வலது பக்கம் சாயான் (14 ஆங்குல்) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- பயன்பாடு: இரு முனைகளும் விலங்குத் தோலால் மூடப்படுகின்றன. சாயான் பகுதியில் மெல்லிய கன்றுத் தோலும், தயான் பகுதியில் எருமை அல்லது பசுவின் தோலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

- அமைப்பு: தோலின் இரு முனைகளும் “மர்லா” எனும் வளையங்களால் இணைக்கப்பட்டு, “படி” எனப்படும் தோல் பட்டைகள் மற்றும் “பாலா” எனும் இரும்பு வளையங்கள் மூலம் இறுக்கப்படுகின்றன. இசைக்கு ஏற்ப இவற்றைக் கொண்டு ஒலியை சரிசெய்ய முடியும்.
- வாசிக்கும் முறை: சாயான் பக்கம் கையாலும், தாயான் பக்கம் “கடா” எனும் 30 செ.மீ நீள மரக்குச்சியாலும் வாசிக்கப்படுகிறது. இது கழுத்தில் தொங்கவிடப்பட்டு இசைக்கப்படும்.
- ஒலி மற்றும் கலைஞர்: இதன் ஒலி தெளிவானது மற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. இதை வாசிக்கும் கலைஞர் “துலியா” என்று அழைக்கப்படுகிறார். இவரே தாளத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறார். இசை பெரும்பாலும் எளிமையானதாகவும், தேவைக்கேற்ப மேம்படுத்தப்பட்டதாகவும் இருக்கும்.
- நிசான்/லிசான்/லுஹா
 - அமைப்பு: இது இரும்புத் தகடுகள் மற்றும் மரச்சட்டம் கொண்டு கிண்ண வடிவில் தயாரிக்கப்படும் பழமையான தாள வாத்தியம். இதன் அடிப்பகுதியில் “பாங்கி” எனப்படும் துளை உள்ளது.
 - தயாரிப்பு: எருமைத் தோலால் மூடப்படும் இது, “பாகாரா” எனப்படும் முறையினால் (எண்ணெய், முட்டை, அத்திச்சாறு கலவை) மென்மையாக்கப்படுகிறது. மான் கொம்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டால் இது “சிங் பாஜா” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
 - வாசிக்கும் முறை: “சிம்தா” எனும் இரண்டு ரப்பர் குச்சிகளைக் கொண்டு வாசிக்கப்படுகிறது. இது இடியைப் போன்ற ஆழமான மற்றும் கம்பீரமான ஒலியை எழுப்புகிறது.

➤ டாசா

- அமைப்பு: இது மண் சட்டத்தினால் (மடுல்) செய்யப்பட்ட கிண்ண வடிவிலான சிறிய தாள வாத்தியம். இதன் மேல் பகுதி “மங்கா” எனப்படுகிறது.
- தயாரிப்பு: ஆடு அல்லது கன்று குட்டியின் மெல்லிய தோல் கொண்டு மூடப்படுகிறது. “படி” எனப்படும் தோல் பட்டைகள் மூலம் இறுக்கப்படும் இது, துளைகளின் (படி காட்ஸ்) நெருக்கமான அமைப்பு காரணமாக அதிக அதிர்வெண் கொண்ட மெல்லிய ஒலியைத் தருகிறது.
- வாசிக்கும் முறை: இரண்டு மெல்லிய மூங்கில் குச்சிகளைக் கொண்டு வாசிக்கப்படுகிறது.

➤ முஹூரி

- அமைப்பு: இது பஞ்சபத்யாவின் மிக முக்கியமான காற்று வாத்தியம். பித்தளைப் புனல் (ஃபெர்), ஏழு துளைகள் கொண்ட மரக் குழாய் (நாளி), மற்றும் காற்றை ஊதும் பனை ஓலை (சுக்தி) ஆகிய மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது.
- சிறப்பு: இதன் ஒலி ஒரு பெண்ணின் குரலைப் போன்று இனிமையாக இருப்பதால், இது கவர்ச்சிகரமான முறையில் இசைக்கப்படுகிறது. பஞ்சபத்யா நிகழ்ச்சிகளின் தொடக்கத்தில் தாள வாத்தியங்களுக்குப் பிறகு, இது ஜான்ஜ் (சங்கு) ஒலியுடன் இணைந்து இசைக்கப்படுகிறது.

5.சம்பல்புரி நாட்டுப்புற நடன வகைகள்

➤ தல்காய்

“தல்காய்” என்பது மேற்கு ஒடிசாவின் நாட்டுப்புற கலாச்சாரத்தின் மையக்கரு என்று பிரபலமாக அறியப்படுகிறது. தல்காய் பாடல் மற்றும் நடனம் ஒரு சமூக மற்றும் மத பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது. இது துர்கா பூஜையின் 8வது நாளில் செய்யப்படும் ஒரு சடங்கு நாட்டுப்புற நடனமாகும். ஒடிசாவின் முழு மேற்குப் பகுதியும் தல்காய் உஷா அல்லது பாய் ஜுண்டியாவைக் கொண்டாடுகிறது. காந்த், காந்த், பூயான், ஓரம், கோல், கிசான், பின்ஜால், செளரா, காடியா மற்றும் மிர்தா ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த இளம் பெண்கள் மற்றும் பெண்கள் தங்கள் சகோதரர்களின் செழிப்பு மற்றும் நீண்ட ஆயுளுக்காக துர்கா தேவியின் ஆசிகளைப் பெற ஒரு நாள் முழுவதும் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இளம் பெண்கள் வழிபாட்டுத் தலத்திற்கு அருகில் நடனமாடுகிறார்கள், அவர் அடிப்படையில் தல்காய் குத்தி அல்லது சுல்ஹா குத்தி என்று அழைக்கப்படும் ஒரு நாட்டுப்புற தெய்வம் (நாத் மற்றும் மிஸ்ரா, 2023). எனவே இந்த நடனம் தல்காய் நடனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நிலை (தலைகீழாக 6). தல்காய் பாடல்கள் அதன் நடனம் மற்றும் இசையுடன் சுற்றுப்புறத்தை சிலிர்ப்பூட்டும் மகிழ்ச்சியால் நிரப்புகின்றன (நாத் மற்றும் மிஸ்ரா, 2023).

தாளத்தை ஆதரிக்கும் மற்றும் நிலைநிறுத்தும் மற்றும் நேரத்தைக் கண்காணிக்கும் கருவிகள் தோல், நிசான் மற்றும் பெரும்பாலும் டிம்கிடி போன்ற தாள வாத்தியங்கள் ஆகும். இது தோலை ஆள்கிறது. நிசான் தாளத்தை வெகுதூரம் கொண்டு செல்கிறது. ஆனால் முஹுரி ஓரளவு பிரபலமான கிளாசிக்கல் இசைக்கருவியான செஹ்னாவை ஒத்திருக்கிறது, இது டோனல் துணையை வழங்குகிறது, பெரும்பாலும் தவறான அமைப்பு காரணமாக தவறான சுருதியின் குறிப்புகளுடன். நடனத்தின் போது பாடுவது தற்காலிகமாக நிறுத்தப்படும்போது

இது மெல்லிசைப் பகுதியையும் நிலைநிறுத்துகிறது. பஜ்னியாக்களில் (இசைக்கருவி கலைஞர்கள்), தோல் வாசிப்பவரும் கழுத்தில் தொங்கும் தோல் இசையுடன் நடனத்தில் பங்கேற்கிறார். பெண் பாடகர்கள் மற்றும் நடனக் கலைஞர்களின் அரை வட்டத்திற்குள் நடனமாடும் போதும் அவர் இசைக்கருவியை வாசிப்பார். இந்த நடனத்தில் பயன்படுத்தப்படும் படிகள் மிகவும் எளிமையானவை மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் வரும்.

தல்காய் பாடல்கள் பெரும்பாலும் ஆன்மீக மற்றும் காதல் கருப்பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இயற்கை, பருவங்கள், கடவுள்கள் மற்றும் தெய்வங்களின் விளக்கத்தை மட்டுமல்ல, நையாண்டி மற்றும் கிண்டல்களையும் கூட காணலாம். இனச்சேர்க்கை மற்றும் இனப்பெருக்கம் மீதான மனித ஆர்வம் தல்காய் பாடல்களில் வழங்கப்படுகிறது. சில பாடல்களில் காம உணர்வு தெளிவாகத் தெரிகிறது, அதனால்தான் மரபுவழி மக்கள் இவற்றை ஒரு சீரழிந்த வடிவமாக எடுத்துக் கொண்டனர். ஆனால் வெள்ளித்திரைக்கு நன்றி, அதன் சில நுட்பமான பாடல்கள் மற்றும் நடனப் பொருட்கள் பழமைவாதிகள் மற்றும் காலத்தின் சக்திகளால் தல்காய்க்கு சாதகமான அணுகுமுறையை எடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ள கடும்போக்காளர்களின் கண்களைத் திறக்கின்றன (நாத் மற்றும் மிஸ்ரா, 2023).

தல்காய் பாடல்கள். அடிப்படையில் இரண்டு துணைக்குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன: லம்தி தல்காய் மற்றும் புட்கி தல்காய். தல்காய் தாளம் உள்ளூர் மொழிகளில் பார் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தாளமும் டிரம்ஸ் அடிக்கும் பாணியும் நபருக்கு நபர் மாறுபடும், ஆனால் இந்த தல்காய் பாரின் தரப்படுத்தப்பட்ட குறியீட்டை வகைப்படுத்தலாம்.

➤ ரசர்கேலி

இசை, பாடல் வரிகள், தாளம் மற்றும் இசையமைப்பைப் பொறுத்தவரை, ரசர்கேலி நடனம் தல்காயிலிருந்து சற்று வித்தியாசமானது. “ரசர்கேலி” என்ற வார்த்தையும் ஒரு முகவரியிடும் சொற்றொடராகும். இது “ரசர்கேலி” மற்றும் “கேலி” ஆகிய இரண்டு சொற்களின் கலவையாகும். பெரும்பாலும் ஆண் நடனக் கலைஞர் அல்லது

தளக் கலைஞர் தனது இணையான பெண் நடனக் கலைஞரை “ரசர்கேலி போ” என்றும், அதே நேரத்தில் நடனக் கலைஞர்கள் தங்கள் இணையான நடனக் கலைஞரை “ரசர்கேலி ரே” என்றும் அழைக்கிறார்கள். அநேகமாக இதிலிருந்து இந்த நடன வடிவத்தின் பாடல் உள்ளடக்கம் உருவாகிறது. இந்த நடன வடிவம் தம்பதிகளுக்கு இடையேயான காதல் பரிமாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. அனைத்து 9 “ரசர்களிலும்” மிக முக்கியமான “ஷிரிங்கர்” ரசத்தை தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்த முடியும். எனவே, ரசர்கேலி நடனம் அழகியல் சாரத்தால் நிறைந்துள்ளது என்று நாம் கூறலாம்.

➤ மேலஜாடா

முந்தைய நடன வடிவங்களைப் போலவே “மேலஜாடா” நடனமும் ஒரு ஜோடிக்கு இடையிலான காதல் மற்றும் காதலை சித்தரிக்கும் ஒரு உணர்வுபூர்வமான நடன வடிவமாகும். விவசாயப் பொருளாதாரமாக இருப்பதால், இந்த பிராந்தியத்தில் வசிப்பவர்கள் சாகுபடியைச் சார்ந்து இருக்கிறார்கள் அல்லது பெரும்பாலும் தினசரி கூலி வேலை செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாளின் பரபரப்பான கால அட்டவணைக்குப் பிறகு, அவர்கள் தங்கள் கூட்டாளிகளுடன் சில நிதானமான தருணங்களை செலவிடுகிறார்கள், இந்த நேரத்தில் அவர்கள் இந்த நடனங்களை அதன் மெல்லிசையுடன் நிகழ்த்துகிறார்கள். பெண் நடனக் கலைஞர்கள் பொதுவாக பாடும் போது தங்கள் ஆத்ம துணையை “மேலஜாடா” என்ற சொற்றொடருடன் அழைப்பார்கள், எனவே இந்த வடிவத்தின் பெயர் உருவானது. மேலஜாடா நடனத்தின் பாடல் மிகவும் இனிமையானது, வேகத்தில் மெதுவாகவும் மெல்லிசையாகவும் இருக்கிறது. இது 6 மெட்ராக்கள் (துடிப்பு சுழற்சி) கொண்டது.

நடனம் மிகவும் எளிமையான மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் வரும் படிகளையும் கொண்டுள்ளது.

➤ நாச்சினியா

நாச்சினியா மேற்கு ஒடிசாவின் பழமையான நாட்டுப்புற நடன வடிவங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. தல்காயைப் போலல்லாமல் இது முக்கியமாக திருமண விழாக்கள் போன்ற சமூக நிகழ்வுகளின் போது நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்த பெயர் நடனக் கலைஞர்கள் என்று பொருள்படும் நாச்சினியா என்ற வார்த்தையிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது. அடிப்படையில், இது சம்பல்புரி மொழியில் “நாச்சினியாஸ்” என்று அழைக்கப்படும் ஆண் நடனக் கலைஞர்களால் பொதுவாக நிகழ்த்தப்படும் ஆண் சார்ந்த நடன வடிவமாகும். ஆரம்ப நாட்களில் ஒரு குழு சிறுவர்கள்/ஆண் நடனக் கலைஞர்கள் ஒரு குழுவை உருவாக்குவார்கள், மக்கள் அவர்களை “பாரதி” (திருமண ஊர்வலங்கள்) க்கு வேலைக்கு அமர்த்துவார்கள். இந்த நடனக் குழுக்கள் இந்த நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து தங்கள் வாழ்வாதாரத்தையும் ஈட்டுகின்றன. முன்பு பெண்கள் திருமண ஊர்வலங்களில் செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனவே ஆண் நடனக் கலைஞர்கள் மட்டுமே வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர்.

நாச்சினியா நடனம் மற்றும் இசை தல்காய், ரசர்கேலி போன்ற பிற வடிவங்களிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டது. நாச்சினியா தாளம் பாரம்பரிய இசை முறைகளின்படி 8 மாதராக்களில் செல்கிறது, மீதமுள்ள நான்கு வடிவங்கள் 6 மாதராக்களைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் ஒவ்வொரு வடிவத்தின் வேகமும் வேறுபட்டது. அடிப்படையில், நாச்சினியா நடனத்தின் பாடல்கள் ஒரு கதை போன்றவை, முதல் படியைத் தொடர்ந்து தாளத்தின் துணையுடன் வேகமான படிகள் மற்றும் அசைவுகள் உள்ளன. பாடல் அமர்வின் போது தோல் மட்டுமே இசைக்கப்படுகிறது, பாடல் முடிந்ததும் முழு இசைக்குழுவும் முழு வீச்சில் துடிக்கிறது.

இந்த “நாச்சினியாக்கள்” ஊர்வலத்தை மெல்லிசையாக்க திருமண விழாக்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். குழுவில் உள்ள நடனக் கலைஞர்களின் எண்ணிக்கை மாறுபடலாம். முன்னணி நடனக் கலைஞர் ஒரு ராஜாவைப் போல உடையணிந்து, கையில் ஒரு “சாமர்” (இந்தியாவில் அரச குடும்பத்தின் அடையாளமாக அல்லது கோயில்களில் பயன்படுத்தப்படும் யாக் வால் போன்ற மென்மையான முடியால்

ஆன ஒரு விசிறி) வைத்திருப்பார். மீதமுள்ள நடனக் கலைஞர்கள் “பாலியாக்கள்” என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள், அவர்கள் நிகழ்ச்சி முழுவதும் அவரைப் பின்தொடர்கிறார்கள். “நாசனியாக்கள்” காவியங்களிலிருந்து அத்தியாயங்களை எடுத்து நிகழ்ச்சியின் போது பாடல் வரிகள் மற்றும் தெளிவான முறையில் வழங்குகிறார்கள்.

➤ பஜ்னியா

பஜ்னியா என்பது மேற்கு ஒடிசாவில் நிலவும் மற்றொரு சமூக-கலாச்சார நாட்டுப்புற நடனமாகும். “ஹஜ்னியாக்கள்” இந்த பகுதியில் வசிக்கும் ஒரு சமூகத்தினர் மற்றும் அவர்கள் பாரம்பரியமாக டிரம்ஸ் வாசிப்பவர்கள். பல மத, சமூக மற்றும் கலாச்சார நிகழ்வுகளில் இசைக்கருவிகளை வாசிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை ஈடுகிறார்கள். சம்பல்புரி மொழியில், அவர்கள் “கந்தா பாஜா”, “பஜ்னியா பாஜா”, “துல்துலி” என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களின் நிகழ்ச்சிகளின் போது அவர்கள் பல்வேறு தாளங்களை ஒன்றாக குத்துகிறார்கள், இது பஜ்னியா நடனம் அல்லது பாடல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது ஆண் சார்ந்த நடன வடிவமாகும், ஏனெனில் அனைத்து டிரம்மர்களும் ஆண்களே. இந்த நடனத்தின் போது அவர்கள் பல அக்ரோபாட்டிக் அசைவுகளையும் செய்கிறார்கள். இப்போதெல்லாம் இந்த நடனப் பாடல் பல்வேறு இசையமைப்புகளில் இணைக்கப்பட்டு பெண் நடனக் கலைஞர்களால் கூட நிகழ்த்தப்படுகிறது. நடனத்தின் வேகம் மிக அதிகமாக உள்ளது. இந்த நடனத்தின் இசை 6 மாதராக்களைக் கொண்டுள்ளது. பாடலின் போது “சாட்டா:சாட்கா” எனப்படும் சிறிய சொற்றொடர்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

6.0 சம்பல்புரி இசை மற்றும் நடனத்தில் மாற்றங்கள்

அனைத்து கலாச்சாரங்களும் மாறும் தன்மை கொண்டவை மற்றும் தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஒரு மக்கள் எந்த கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும், அது நிச்சயமாக மாறும். பரவலின் செயல்பாட்டில், கலாச்சார பண்புகள்: கூறுகள் ஒரு கலாச்சாரத்திலிருந்து இன்னொரு கலாச்சாரத்திற்கு நகர்கின்றன. கலாச்சாரங்கள் மாறும்போது, அது மக்களின் வாழ்க்கையில் அதன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் கிட்டத்தட்ட அனைத்து சமூகங்களின் கலாச்சாரத்தின் பல்வேறு அம்சங்களிலும் மாற்றத்தின் சங்கிலி ஏற்பட்டுள்ளது.

சம்பல்புரி நடனம் மற்றும் இசை அதன் தாளம், உடைகள், படிகள், கருவிகளில் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி வருகிறது.

பயன்பாட்டில் உள்ள இசைக்கருவிகளின் வகையும் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. கருவிகளின் உற்பத்திப் பொருட்களும் இதேபோல் உருவாகியுள்ளன. அவை முன்பு களிமண், இரும்பு, தோல் மற்றும் பல்வேறு கொடிகளிலிருந்து பெறப்பட்ட கயிறுகளால் ஆனவை. களிமண் மற்றும் தோல் கருவிகள் தாசா மற்றும் டிம்கிடி எனப்படும் பிளாஸ்டிக் மற்றும் தகர கருவிகளால் மாற்றப்படுகின்றன. கருவிகளை உருவாக்கும் சவாலான முறை, இயற்கை பொருட்களின் பற்றாக்குறை, கருவிகளின் குறைந்த ஆயுள், நிலையான பராமரிப்பின் தேவை மற்றும் கைவினைக் கருவிகளுக்கான தேவையில் ஒட்டுமொத்த சரிவு காரணமாக, பழங்குடி மக்களும் பாரம்பரிய கருவிகளை உருவாக்குவதை கைவிட்டனர். இது அவர்களின் பழமையான தொழிலை மாற்ற வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு அவர்களைத் தள்ளியுள்ளது.

பெரும்பாலான பாரம்பரிய உடைகள் இப்போது பயன்பாட்டில் இல்லை. நடனக் கலைஞர்கள் தற்போது குறைந்த விலை மற்றும் சந்தையில் எளிதாகக் கிடைக்கும் சில புதிய ஆடைகளை அணிந்துள்ளனர். சம்பல்புரி நடனக் கலைஞர்கள் பெரும்பாலும் சம்பல்புரி கைத்தறியின் நீடித்த சின்னமான பாரம்பரிய சம்பல்புரி சப்தபருடன் கைத்தறி புடவைகளை அணிவார்கள். பெரும்பாலான புடவைகள் சிவப்பு, கருப்பு மற்றும் வெள்ளை நிற வண்ணங்களை இணைக்கின்றன. இருப்பினும், இந்த நாட்களில், நடனக் கலைஞர்கள் மேடையில் நிகழ்ச்சி நடத்தும்போது எந்த வகையான சம்பல்புரி சட்டையையும் அணிவார்கள். அவர்கள் சம்பல்புரி வடிவமைப்புகளுடன் கூடிய பருத்தி புடவைகளை அணிவதையும் காணலாம். பதிலளித்தவர்கள் வழக்கமான சம்பல்புரி கைத்தறி புடவைகளின் அதிக விலையை ஒரு காரணமாகக் குறிப்பிட்டனர். நிகழ்ச்சிகளின் போது, நடனக் கலைஞர்கள் முடி, காது, மூக்கு, கழுத்து, கை, கை, இடுப்பு, விரல், கணுக்கால் மற்றும் கால்விரல்கள் போன்ற பல்வேறு உடல் பாகங்களை பல்வேறு வகையான நகைகளுடன் அணிவார்கள். இருப்பினும், இந்த நாட்களில் இந்த அலங்காரங்கள் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளன. அனைத்து வழக்கமான அலங்காரங்களும் அவர்களால் அணியப்படுவதில்லை. சமகால மற்றும் பாரம்பரிய

அலங்காரங்கள் இரண்டும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பல வகையான நடன ஆபரணங்கள் இப்போது மிகக் குறைந்த விலையில் சந்தையில் எளிதாகக் கிடைக்கின்றன. எனவே, அந்த நகைகளின் பயன்பாடு தற்போது அதிகரித்து வருகிறது.

காலப்போக்கில் நடனப் படிகளிலும் மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. சம்பல்புரி நடனத்தின் பாரம்பரிய படிகள் நேராகவும் திரும்பத் திரும்பவும் உள்ளன. தற்போதைய தலைமுறை நடன இயக்குனர்கள் நடனம் மற்றும் இசை தாளங்களை மாற்றி அவற்றை மிகவும் பிரபலமாகவும் மேடை சார்ந்ததாகவும் மாற்றுகிறார்கள். முகபாவனை நாட்டுப்புற நடனத்தில் அல்ல, பாரம்பரிய நடனத்தில் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறது. சம்பல்புரி நாட்டுப்புற நடனத்தை மேலும் வியக்க வைக்க, நவீன சைகைகள் மற்றும் முகபாவனைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

சம்பல்புரி நடனம் மற்றும் இசையில் ஏராளமான உள் மற்றும் வெளிப்புற காரணிகள் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. நவீனமயமாக்கல் மற்றும் மேற்கத்தியமயமாக்கல் போன்ற பல்வேறு சமூக மாற்ற செயல்முறைகள் வெளிப்புற காரணிகளாகும். சம்பல்புரி இசை மற்றும் நடனத்தின் தனித்துவத்தை நவீனத்துவத்துடன் கலப்பதில் இழக்கக்கூடாது. எனவே சம்பல்புரி இசை மற்றும் நடனத்தின் பாரம்பரிய கூறுகளை ஆவணப்படுத்துவது மிக முக்கியம்

7.0 முடிவுரை

சம்பல்புரி இசை மற்றும் நடனம் சம்பல்பூர் அல்லது ஓடிசாவில் மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. இது மிகவும் பிரபலமான நாட்டுப்புற இசை மற்றும் நடனங்களில் ஒன்றாக தேசிய மற்றும் சர்வதேச அளவில் ஒரு சிறப்பு இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. மேலே விவரிக்கப்பட்ட ஐந்து வகையான நடனங்களும் பஞ்சாதியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பஞ்சாதியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நடனங்களைத் தவிர, பல உள்ளன. மேற்கு ஓடிசாவில் சம்பல்புரி நடனத்தின் பிற வடிவங்கள். இருப்பினும், இவை சம்பல்புரி நாட்டுப்புற நடனத்தின் மிகவும் பிரபலமான வடிவமாகும். தல்காய், ரசர்கெலி மற்றும் மேலாஜாடா ஆகியவை ஆண் மற்றும் பெண் இருவரும் பங்கேற்கும் மூன்று வகையான நடனங்கள். ஆனால் நாச்சியா மற்றும் பஜ்னியாவில் ஆண்கள் மட்டுமே பங்கேற்கிறார்கள். இப்போது சில இடங்களில் பெண் நடனக் கலைஞர்களும் நாச்சியா படையுடன் சேர்ந்து வருகிறார்கள். இது தவிர, நடன நடை, உடை

மற்றும் இசைக்கருவிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தற்போது கவனிக்கப்படுகின்றன. இந்த மாற்றங்களுக்கான முக்கிய காரணங்கள் நவீனமயமாக்கல், மேற்கத்தியமயமாக்கல், உலகமயமாக்கல், டிஜிட்டல்மயமாக்கல் போன்ற சமூக மாற்றத்தின் பல்வேறு செயல்முறைகள். மாற்றம் தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் சம்பல்புரி நடனம் மற்றும் இசையின் அசல் கூறுகள் மாற்றம் என்ற பெயரிலும் அதன் கீழும் நீர்த்துப்போகக்கூடாது. சம்பல்புரி நடனம் மற்றும் இசை இரண்டிலும் சில அளவுகோல்கள் சரி செய்யப்பட வேண்டும், அவை சம்பல்புரி நடனம் மற்றும் இசையின் அடிப்படைகள் மற்றும் தனித்துவமான அம்சங்களாக இருக்கும், அவை நேரம் மற்றும் இடத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் மாறக்கூடாது.

References

- Behera, J. K. 2016. Tribal and Traditional form Dances of India. Report Submitted to Centre for Cultural Resources and Training. New Delhi.Dash
- Padma Lochan. 2019. "Celebration of Life: Folk Songs and Dances" in Giridhari Prasad Guru (ed), West Odisha: Past and Present. Bhubaneswar: Western Odisha Development Council. Guzy
- Lidia. 2013. Marginalised Music: Music, Religion and Politics from Western Odisha, India (Vol. 8). LIT Verlag Münster.Mohapatra
- Ashis. 2015. "The Unique Identity of Ghumura: A Folk Dance of Odisha", International Journal of Humanities and Social Science Invention. (4 (10): 35-39.
- Mohapatra, K. 1964. "Tribal Dance: Its Nature and Function". Adivasi (1): 15-19, Tribal Research Bureau. Bhubaneswar, Odisha.Mishra
- Mahendra. 1996. Kalahandira Loka Sanskruti. Cuttack: Friends Publisher.
- Nath, Nibedita and Supreeti Mishra. 2023. "Dalkhai – The Journey from Ritualistic to Popular Folk Dance of Western Odisha". Third Concept: An International Journal of Ideas. 36 (431): 34-37.
- Nayak, Dwariaknath. 2020. "The Folk Songs of Western Odisha", in D. K. Behera (ed), Identity of Western Odisha, Bhubaneswar: Sambalpur University.
- Nayak Kunja Bihari. 2023. "Ghumra" Folk Dance - A Glory of Kalahandi" in Robin D. Tribhuban and Preeti R. Tribhuban (eds), Tribal Dances of India. Discovery Publishing House.
- Vidyarthi, L. P. and B. K. Roy. 1979. Tribal Culture of India. New Delhi: Concept Publishing Company.